

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วย การกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่ ก.พ.อ. ได้ปรับระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาจากระบบ
จำแนกตำแหน่งตามมาตรฐานกลางสิบเอ็ดระดับ เป็นระบบจำแนกตำแหน่งตามกลุ่มลักษณะงาน ซึ่งจำเป็นต้อง
ปรับปรุงมาตรฐานการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรง
ตำแหน่งสูงขึ้น ให้สอดคล้องกับระบบบริหารงานบุคคลใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการ
กำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ.
๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้ง
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา
๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
โดยมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงออกข้อบังคับไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่ง
และการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและ
การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“ประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง” หมายความว่า ประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งตามมาตรฐานการจำแนกตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ ก.พ.อ. กำหนด

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และส่วนงานภายในที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยมีมติให้จัดตั้ง รวมทั้งกองในสำนักงานอธิการบดี และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

หมวด ๑

การกำหนดระดับตำแหน่ง

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และการกำหนดระดับตำแหน่งต้องสอดคล้องกับกรอบของตำแหน่งและแผนพัฒนากำลังคนที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

ข้อ ๖ การกำหนดระดับตำแหน่งใดให้สูงขึ้น ตำแหน่งนั้นจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ คุณภาพและความยุ่งยากของงานในตำแหน่งเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญถึงขนาดที่จะต้องกำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้น โดยต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการจำแนกตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๒) ต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความไม่ซ้ำซ้อน และการประหยัด

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์การกำหนดระดับตำแหน่ง

ข้อ ๗ การกำหนดระดับตำแหน่ง ให้กระทำได้เมื่อมีการเสนอกรอบอัตรากำลังต่อสภามหาวิทยาลัย ซึ่งต้องกระทำทุกสี่ปี

กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นต้องกำหนดระดับตำแหน่งในระหว่างรอบการกำหนดกรอบตำแหน่งโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๘ การกำหนดระดับตำแหน่ง ต้องยึดหลักการวิเคราะห์ภารกิจของหน่วยงานและประเมินค่างานเพื่อวัดคุณภาพของตำแหน่งตามลักษณะงาน หน้าที่และความรับผิดชอบ คุณภาพและความยุ่งยากของงาน ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่ต้องการในการปฏิบัติงานโดยกำหนดหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ภารกิจของหน่วยงานและหลักเกณฑ์การประเมินค่างานตามประเภทตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน และระดับชำนาญงานพิเศษ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพ เฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ กำหนดให้มีได้ทุกหน่วยงาน ให้กำหนดองค์ประกอบหลักในการประเมินค่างาน ดังนี้

- (ก) หน้าที่และความรับผิดชอบ
- (ข) ความยุ่งยากของงาน
- (ค) การกำกับตรวจสอบ
- (ง) การตัดสินใจ

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ กำหนดให้มีได้เฉพาะหน่วยงานที่ปฏิบัติการกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่สอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการ และสำนักงานอธิการบดี ให้กำหนดองค์ประกอบหลักในการประเมินค่างาน ดังนี้

- (ก) ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในงาน
 - (ก ๑) ความรู้และความชำนาญงาน
 - (ก ๒) การบริหารจัดการ
 - (ก ๓) การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์
- (ข) ด้านความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา
 - (ข ๑) กรอบแนวความคิดในการแก้ปัญหา
 - (ข ๒) อิสระในการคิด
 - (ข ๓) ความท้าทายในงาน
- (ค) ด้านภาระงานที่รับผิดชอบ
 - (ค ๑) การวิเคราะห์ข้อมูล
 - (ค ๒) อิสระในการปฏิบัติงาน
 - (ค ๓) ผลกระทบจากการปฏิบัติงาน
 - (ค ๔) ลักษณะงานที่ปฏิบัติของตำแหน่ง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ และระดับเชี่ยวชาญ ที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน ให้กำหนดองค์ประกอบหลักในการประเมินค่างาน ดังนี้

- (ก) หน้าที่และความรับผิดชอบ
- (ข) ความยุ่งยากของงาน
- (ค) การกำกับตรวจสอบ
- (ง) การตัดสินใจ
- (จ) การบริหารจัดการ

ทั้งนี้ วิธีการประเมิน และแบบประเมินค่างานของแต่ละประเภทและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการกำหนดระดับตำแหน่ง

ข้อ ๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่างาน ให้ ก.บ.ม. แต่งตั้งกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน โดยมีผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตำแหน่งที่เสนอขอประเมินค่างานร่วมเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ การประเมินค่างานของตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษในตำแหน่งที่ปรึกษา ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่างาน ประกอบด้วยอธิการบดีและรองอธิการบดี จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน แล้วนำผลการประเมินค่างานเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติกำหนดกรอบตำแหน่งที่ปรึกษา

หมวด ๒

การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๑๐ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ต้องเป็นตำแหน่งที่อยู่ในกรอบตำแหน่งของมหาวิทยาลัย และเป็นตำแหน่งที่ได้มีการประเมินค่างานมาแล้วยกเว้นตำแหน่งประเภทผู้บริหาร

ข้อ ๑๑ การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ให้ประเมินตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ โดยให้นำผลการประเมินตามแบบข้อตกลงการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน อย่างน้อยสองรอบการประเมินล่าสุดมาใช้

(๒) ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง โดยให้นำข้อมูลผลการประเมินตามแบบข้อตกลงการประเมินพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติราชการ อย่างน้อยสองรอบการประเมินล่าสุดมาประกอบการพิจารณา

(๓) สมรรถนะทางการบริหาร

(๔) แนวคิดในการพัฒนาปรับปรุงงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

(๕) ผลงาน ได้แก่

(ก) คู่มือปฏิบัติงานหลัก อย่างน้อยหนึ่งเล่ม

(ข) ผลงานเชิงวิเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานในหน้าที่ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(ค) ผลงานเชิงสังเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานในหน้าที่ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

- (ง) งานวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานในหน้าที่ อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
- (จ) ผลงานเชิงวิเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานของหน่วยงานอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
- (ฉ) ผลงานเชิงสังเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานของหน่วยงานอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
- (ช) งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
- (ซ) ผลงานลักษณะอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอย่างน้อยหนึ่งรายการ
- (ฌ) ผลงานเชิงวิเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
- (ญ) ผลงานเชิงสังเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
- (ฎ) ผลงานลักษณะอื่นซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนางานของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งรายการ
- (ฏ) งานวิจัยซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

(๖) การใช้ความรู้ความสามารถในงานสนับสนุน งานบริการวิชาการหรืองานวิชาชีพบริการต่อสังคม เช่น การให้ความเห็น คำแนะนำ หรือเสนอแนะ การให้คำปรึกษาแนะนำ การอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวทาง ระบบ รูปแบบ เทคนิคและวิธีการในการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนางานสนับสนุนงานบริการวิชาการหรืองานวิชาชีพนั้น

(๗) ความเป็นที่ยอมรับในงานด้านนั้นๆ หรือในวงวิชาการ หรือวิชาชีพ ซึ่งหมายถึง ผลงานได้รับการยอมรับ ยกย่อง หรือได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือผลการปฏิบัติงานสนับสนุน งานบริการวิชาการหรืองานวิชาชีพ หรือในงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ข้อ ๑๒ การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของแต่ละประเภทและแต่ละระดับตำแหน่ง ให้ประเมินในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ กรณีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานที่มีลักษณะใช้วิชาชีพและไม่ได้ใช้วิชาการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ และระดับเชี่ยวชาญ ให้ประเมินตาม ข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

(๓) ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) และ (๕) (ก)

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงานพิเศษ ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) และ (๕) (ก) และ (ข)

(๕) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง ระดับชำนาญการ ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) และ (๕) (ก) และ (ข) หรือ (ค) หรือ (ง)

(๖) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง ระดับชำนาญการพิเศษ ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) และ (๕) (จ) หรือ (ฉ) และ (ซ) หรือ (ฌ)

(๗) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง ระดับเชี่ยวชาญ ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๕) (ฉ) หรือ (ญ) หรือ (ฎ) และ (ฏ) และ (๖)

(๘) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ประเมินตามข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๕) (ฉ) หรือ (ญ) หรือ (ฎ) และ (ฏ) และ (๖) และ (๗)

ข้อ ๑๓ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ให้กระทำได้เมื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับที่จะแต่งตั้ง

ข้อ ๑๔ ผลงานที่นำเสนอเพื่อประกอบการพิจารณา อย่างน้อยต้องมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีใช้ผลงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและการฝึกอบรม
- (๒) ต้องมีใช้ผลงานเดิมที่เคยใช้ในการประเมินแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นมาแล้ว
- (๓) กรณีที่เป็นผลงานร่วมต้องระบุการมีส่วนร่วมและมีคำรับรองจากผู้มีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมนั้นรวมกันแล้วต้องเกินร้อยละ ๗๕ โดยการมีส่วนร่วมในแต่ละผลงานต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

ข้อ ๑๕ การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและการไม่ล่วงละเมิดจรรยาบรรณประกอบด้วย

ข้อ ๑๖ เกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ของงาน ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง สมรรถนะทางการบริหาร แนวคิดในการพัฒนาปรับปรุงงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นิยามระดับคุณภาพของผลงาน เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพของผลงาน การใช้ความรู้ความสามารถในงาน สนับสนุน งานบริการวิชาการหรืองานวิชาชีพบริการต่อสังคม และความเป็นที่ยอมรับในงานด้านนั้นๆ หรือ ในวงวิชาการหรือวิชาชีพ รวมทั้งแบบคำขอรับการประเมิน แบบเสนอผลงาน แบบประเมินผลงาน แบบประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นสำหรับแต่ละประเภทและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่อธิการบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของ ก.บ.ม.

ส่วนที่ ๕

การดำเนินการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๑๗ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินบุคคลมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินห้าคน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญงาน หรือชำนาญการ กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง กรรมการจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญตรงกับวิชาชีพของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่จะแต่งตั้งหรือเทียบเท่า โดยให้แต่งตั้งกรรมการจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งคน และจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย ที่อยู่ต่างหน่วยงานกับผู้ขอรับการแต่งตั้งอย่างน้อยสองคน เพื่อเป็นผู้ประเมินผลงาน และแต่งตั้งจากบุคคลภายในมหาวิทยาลัย ที่อยู่หน่วยงานเดียวกับผู้ขอรับการแต่งตั้งหนึ่งคน เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ทักษะ สมรรถนะ ของผู้ขอรับการแต่งตั้ง

(๒) กรณีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญงานพิเศษ ข้าราชการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือเชี่ยวชาญพิเศษ กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง กรรมการจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญตรงกับวิชาชีพของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และต้องดำรงตำแหน่ง

หมวด ๓
มาตรการในการป้องกันและลงโทษ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ขอรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นมีพฤติการณ์ในการดำเนินการขอรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นโดยไม่ชอบ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ตรวจพบว่าผู้ขอรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นมีส่วนร่วมในผลงานไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือผลงานที่ใช้ในการเสนอขอตำแหน่งเป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือนำเอาผลงานของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งโดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง ให้อธิการบดีสั่งให้งดการพิจารณาการขอตำแหน่งและดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี และห้ามผู้กระทำผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับตั้งแต่วันที่อธิการบดีสั่งให้งดการพิจารณา

(๒) กรณีที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งไปแล้ว หากภายหลังตรวจสอบพบหรือทราบว่าผลงานที่ใช้ในการเสนอขอตำแหน่งครั้งนั้น เป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือนำเอาผลงานของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งโดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง ให้อธิการบดีมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้ง และให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า และดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีต่อไป เว้นแต่เป็นตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษให้อธิการบดีนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอ ก.พ.อ. ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง และให้อธิการบดีแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่า และดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีต่อไป และห้ามผู้กระทำผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับตั้งแต่วันที่อธิการบดีมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งเดิมหรือนับแต่วันที่มิพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี

หมวด ๔
การขอให้พิจารณาทบทวน

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่มิได้รับอนุมัติให้ดำรงตำแหน่ง เนื่องจากคุณภาพของผลงาน การใช้ความรู้ความสามารถในงานสนับสนุน งานบริการวิชาการหรืองานวิชาชีพบริการต่อสังคม หรือความเป็นที่ยอมรับในงานด้านนั้นหรือในวงวิชาการหรือวิชาชีพไม่อยู่ในเกณฑ์ ผู้ขอรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นมีสิทธิขอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาทบทวนได้ โดยในคำขอทบทวนนั้นต้องแสดงข้อเท็จจริง ข้ออ้างและเหตุผลที่สนับสนุนคำขอ และจะต้องยื่นเรื่องขอทบทวนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน

ให้มหาวิทยาลัยส่งคำขอทบทวน ให้คณะกรรมการประเมินบุคคลพิจารณา ถ้าคณะกรรมการประเมินบุคคลเห็นควรปรับปรุงแก้ไขผลการประเมิน ให้เสนอต่อ ก.บ.ม. พิจารณา ผลการพิจารณาของ ก.บ.ม. ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินยืนยันผลการประเมิน ผู้ขอรับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นมีสิทธิขอให้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ในการขอทบทวนครั้งหลังให้มหาวิทยาลัยดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินบุคคลชุดใหม่เพื่อพิจารณา ผลการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินบุคคลดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร